

22 Δεκεμβρίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡ. ΜΕΛΙΝΙΩΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 610/88)

Τελωνειακοί δασμοί — Εισαγωγή αυτοκινήτου για λογαριασμό αδειούχου σχολής οδηγών ή αυτοεργοδοτούμενου εκπαιδευτή οδηγών — Ο Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος 18/78, όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο 309/87, Άρθρο 11 — Ο Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμος 112/68, όπως τροποποιήθηκε, Άρθρο 2(1) — Απόφαση απορρίπτουσα αίτημα ιδιοκτήτη σχολής οδηγών για εισαγωγή δευτέρου αδασμολογήτου αυτοκινήτου επί τω ότι ο αιτών ήταν αυτοεργοδοτούμενος και συνεπώς δε δικαιούτο σε ατελή εισαγωγή δευτέρου μηχανοκινήτου οχήματος — Πλάνη περί το Νόμο — Παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας.

Ο αιτών υπέβαλε αίτηση για εισαγωγή μηχανοκινήτου οχήματος ατελώς. Ο αιτών κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως κατείχε ήδη μηχανοκίνητο όχημα, το οποίο είχε εισαχθεί ατελώς. Ο αιτών προέβαλε τον ισχυρισμό ότι ήταν αδειούχος ιδιοκτήτης σχολής οδηγών. Το αίτημα απορρίφθηκε με μοναδική αιτιολογία ότι όπως πληροφορήσε τον καθ' ου η Αίτηση ο Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής Γραφείου Εξεταστών Οδηγών ο αιτητής ήταν αυτοεργοδοτούμενος και επομένως, σύμφωνα με το Νόμο, δικαιούτο μόνο ένα εκπαιδευτικό όχημα.

Ο καθ' ου η Αίτηση δεν έλαμε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει αν ο αιτών ήταν πράγματι ιδιοκτήτης σχολής οδηγών εν τη εννοία

του Νόμου 112/68, τη φύση και τις ανάγκες της σχολής (αν υπήρχε) κλπ.

5 Υπό το φως των ανωτέρω πραγματικών γεγονότων, το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καθ' ου η Αίτηση ενήργησε κάτω από πλάνη τόσο των πραγματικών γεγονότων όσο και του Νόμου και ότι παρέλειψε να κάμει τη δέουσα έρευνα προς εξακρίβωση των πραγματικών γεγονότων.

10 *Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Προσφυγή.

15 Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να απαλλάξουν τον αιτητή από τον εισαγωγικό δασμό και/ή φόρο καταναλώσεως για ένα καινούργιο όχημα, το οποίο εισάχθηκε για λογαριασμό της αδειούχου σχολής οδηγών "ΜΕΛΙΝΙΩΤΗΣ", είναι άκυρος και στερείται οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

20 Α. Θεοφίλου, για τον Αιτητή.

Δ. Παπαδοπούλου (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

25 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

30 "Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις και/ή άρνησις και/ή παράλειψις του καθ' ου η αίτησις 2 και/ή καθ' ου η αίτησις 1, ημερ. 5/5/88 και/ή 26/5/88, ως αυτή εκοινοποιήθη εις τον δικηγόρον του αιτητού δι' επιστολής ημερομηνίας 26/5/88 και με την οποία ο καθ' ου η αίτησις 2 και/ή καθ' ου η αίτησις 1 ηρηθή και/ή παρέλειψεν να απαλλάξη εκ του εισαγωγικού δασμού και/ή φόρου καταναλώσεως δι' ένα καινούργιο όχημα κατηγορίας "D" το οποίο εισήχθη υπό του αιτητού διά λογαριασμόν της αδειούχου σχολής οδηγών "ΜΕΛΙΝΙΩΤΗΣ" είναι άκυρος και παράνομος και ως τέτοια στερείται

35

40 οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος."

Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης σχολής οδηγών η οποία βρίσκε-

ται και λειτουργεί στη Λεμεσό με την επωνυμία "ΜΕΛΙΝΙΩΤΗΣ". Είναι επίσης αδειούχος εκπαιδευτής οδηγών.

Για τη σχολή του αιτητή υπήρχε σε ισχύ κατά τον ουσιώδη χρόνο άδεια λειτουργίας, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τον 5
περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμο 112/68 και του Κανονισμού 7(1) τών σχετικών Κανονισμών του 1972.

Στις 2 Φεβρουαρίου, 1988, ο αιτητής υπόβαλε αίτηση στο 10
Τμήμα Τελωνείων για αδασιμολόγητο εκπαιδευτικό όχημα, η οποία εγκρίθηκε στις 11 Φεβρουαρίου, 1988.

Στις 5 Μαΐου, 1988, ο αιτητής αποτάθηκε στο Τμήμα 15
Τελωνείων και ζήτησε να του δοθεί απαλλαγή για δεύτερο αδασιμολόγητο όχημα, το οποίο εισάχθηκε για λογαριασμό της πιο πάνω σχολής του για να χρησιμοποιείται σαν εκπαιδευτικό όχημα.

Ο αιτητής με επιστολή του δικηγόρου του, ημερομηνίας 18 20
Μαΐου, 1988, επαναβεβαίωσε την αίτηση του και ζητούσε σύντομη απάντηση στο αίτημά του. Στην επιστολή αυτή του δικηγόρου του, ο αιτητής έκανε αναφορά στις σχετικές πρόνοιες του Νόμου σύμφωνα με τις οποίες, κατά τον ισχυρισμό του, 25
εδικαιούτο δεύτερο αδασιμολόγητο όχημα.

Ο καθ' ου η αίτηση με αριθμό 2, Διευθυντής του Τμήματος 30
Τελωνείων, με επιστολή του με ημερομηνία 26 Μαΐου, 1988, την οποία απέστειλε στο δικηγόρο του αιτητή, κοινοποίησε την απόφασή του να απορρίψει την αίτηση του αιτητή. Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής είναι το πιο κάτω:

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 18 35
Μαΐου 1988, σχετικά με αίτηση του πελάτη σας κ. Ευάγγελου Χρ. Μελινιώτη για απαλλαγή από το δασμό πάνω σε αυτοκίνητο τύπου TOYOTA, η οποία υποβλήθηκε για έγκριση στο γραφείο τούτο στις 5.5.88 και επιθυμώ να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:-

Ο πελάτης σας υπέβαλε αρχικά στο γραφείο τούτο αιτή- 40
τηση για αδασιμολόγητο όχημα επικαλούμενος τη σχετική Νομοθεσία που αναφέρεται στις σχολές οδηγών και εγκρί-

θηκε στις 11.2.88 για ένα καινούργιο όχημα τύπου TOYOTA COROLLA SALOON 1295 κ.εκ. με αριθμό μηχανής ΖΕ1096031 και αριθμό πλαισίου ΕΕ90 0045243.

5 Ο πελάτης σας επανήλθε αργότερα και υπέβαλε αίτηση απαλλαγής για δεύτερο αδασολόγητο όχημα (είναι η περίπτωση που αναφέρετε στην επιστολή σας). Η αίτηση του απορρίφθηκε γιατί όπως με πληροφoρεί ο Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής Γραφείου Εξεταστών Οδηγών ο
10 πελάτης σας είναι αυτοεργοδοτούμενος και σύμφωνα με τη σχετική Νομοθεσία (Άρθρο 11(7) του Νόμου αρ. 309/87) η χορηγούμενη απαλλαγή σε αυτοεργοδοτούμενους εκπαιδευτές οδηγών ισχύει μόνο για ένα εκπαιδευτικό όχημα.”

15 Ύστερα από την πιο πάνω επιστολή ο αιτητής καταχώρισε την προσφυγή αυτή.

Τα νομικά σημεία πάνω στα οποία βασίζεται η προσφυγή είναι ότι η απόφαση λήφθηκε καθ’ υπέρβαση και κατάχρηση
20 εξουσίας, ότι παραβιάζει το Σύνταγμα και το Νόμο και ειδικά τον περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμο, 18/78 και τον περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαιδευσις Οδηγών) Νόμο 112/68, ως και τους Κανονισμούς που εκδόθηκαν βάσει των Νόμων αυτών ότι η απόφαση πάσχει
25 λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο, στερείται της δέουσας έρευνας και είναι αναιτιολόγητη· επίσης, ότι παραβιάζει τις αρχές του διοικητικού δικαίου, ιδιαίτερα τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και χρηστής διοίκησης.

30 Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή, αφού έκαμε εκτεταμένη αναφορά στις πρόνοιες του Άρθρου 11 του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1978 (Νόμος 18/78), όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 2 του Νόμου 309/87, ισχυρίστηκε πως μια και ο αιτητής διατηρούσε αδειούχα σχολή οδηγών, όπως προνοεί το Εδάφιο (1)
35 του Άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαιδευσις Οδηγών) Νόμου του 1968 (Νόμος 112/68), ειδικαιούτο δύο αδασολόγητα αυτοκίνητα και όχι ένα που ισχύει σε περιπτώσεις αυτοεργοδοτούμενων εκπαιδευτών οδηγών
40 που δε διατηρούν αδειούχα σχολή οδηγών. Ισχυρίστηκε, πως οι καθ’ ων η αίτηση εσφαλμένα βασίστηκαν στη γνώμη που εξέφρασε ο Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής Γραφείου

Εξεταστών Οδηγών, ότι ο αιτητής είναι αυτοεργοδοτούμενος εκπαιδευτής, χωρίς να εξετάσουν κατά πόσο ο αιτητής διατηρούσε σχολή οδηγών η οποία λειτουργούσε με άδεια σύμφωνα με το Νόμο.

5

Συμπερασματικά ο δικηγόρος υποβάλει πως είναι φανερό πως με τον τρόπο που ενήργησαν οι καθ' ων η αίτηση βρισκόνταν κάτω από καθεστώς πλάνης περί το Νόμο και τα πραγματικά γεγονότα, ενήργησαν αντίθετα με τις ρητές πρόνοιες του Νόμου που παραχωρεί τέτοιο δικαίωμα στον αιτητή σαν ιδιοκτήτη σχολής οδηγών, ότι παρέλειψαν να κάνουν την αναγκαία έρευνα όσον αφορά την ύπαρξη και λειτουργία της σχολής και εν πάση περιπτώσει η αιτιολογία την οποίαν έδωσαν ήταν ελλιπής.

10

15

Στη γραπτή της αγόρευση η ευπαιδευτή δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίστηκε πως σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 11 του Νόμου 18/78, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το Άρθρο 2 του Νόμου 309/87, σε συνδυασμό με το Άρθρο 23 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμου του 1968, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 2(γ) του Νόμου 20/72, η απαλλαγή για σκολούς του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 18/78, όπως αυτός τροποποιήθηκε, δίνεται για δύο οχήματα σε περίπτωση σχολής οδηγών που έχει πέραν του ενός εκπαιδευτή οδηγών, εις δε την περίπτωση αυτοεργοδοτούμενου εκπαιδευτή οδηγών που έχει σχολή οδηγών η απαλλαγή δίνεται για ένα μόνο όχημα.

20

25

Οι σχετικές πρόνοιες που περιέχονται στους Νόμους που οι δικηγόροι των διαδίκων έκαμαν αναφορά είναι οι πιο κάτω:

30

Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος 18/78 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 309/87. Το Άρθρο 11 του Νόμου αυτού προνοεί τα εξής:-

35

“11.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου ως και οιασδήποτε ετέρας διατάξεως οπουδήποτε διαλαμβανομένης και αφορώσης εις την ατελή εισαγωγήν εμπορευμάτων, ωσαύτως απαλλάττονται του εισαγωγικού δασμού ή και φόρου καταναλώσεως υπό τους ακόλουθους όρους και προ-

40

υποθέσεις-

5 (α) μηχανοκίνητα οδικά οχήματα των κλάσεων 87.02.11 και 87.02.19 εισαγόμενα υπό ή διά λογαριασμόν αδειούχου σχολής οδηγών ή αυτοεργοδοτούμενου εκπαιδευτού οδηγών ως καθορίζονται εις τον εκάστοτε εν ισχύϊ περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμον

10 (β)

(γ)

15 (5) Η δύναμι του ως προείρηται εδαφίου απαλλαγή εκ του καταβλητέου δασμού ή και φόρου καταναλώσεως εν ουδεμίᾳ περιπτώσει θα υπερβαίνει τας £7,000 εις εκάστην περίπτωσιν:

Νοείται

20 (6)

25 (7) Η δύναμι του παρόντος Νόμου χορηγουμένη απαλλαγή, εις μεν την περίπτωση σχολής οδηγών θα ισχύη δια δύο εκπαιδευτικά οχήματα και θα δύναται να ασκηθῆ εκ νέου μετά την παρέλευσιν επτά ετών από της ημερομηνίας της εγγραφῆς των εν τη Δημοκρατία, εις δε την περίπτωσιν αυτοεργοδοτούμενου εκπαιδευτού οδηγών θα ισχύη δι'εν εκπαιδευτικόν όχημα και θα δύναται να ασκηθῆ εκ νέου μετά την παρέλευσιν ωσαύτως επτά ετών από της εγγραφῆς του εν τη Δημοκρατία."

30 Ο περί μηχανοκινήτων Οχημάτων (Εκπαίδευσις Οδηγών) Νόμος 112/68 όπως τροποποιήθηκε, καθορίζει με την τελευταία διάταξη του Εδαφίου 1 του Άρθρου 2 πως "σχολή οδηγών" σημαίνει "κατάστημα ένθα ενασκειται η επιχείρησις της κατ' επάγγελμα εκπαιδεύσεως οδηγών."

35

Το Άρθρο 3 προνοεί τα πιο κάτω:-

40 "3.-(1) Απαγορεύεται η λειτουργία σχολής οδηγών ή η άσκησις του επαγγέλματος του εκπαιδευτού οδηγών άνευ εγκύρου αδείας δύναμι του παρόντος Νόμου, εκδιδομένης κατ' έτος υπό της αρχῆς αδειών εν τω καθορισμένω τύπω,

υπό τοιούτους όρους οίους η αρχή αδειών ήθελε θεωρήσει
πρέπον να επιβάλει.”

Από το περιεχόμενο της επιστολής του καθ' ου η αίτηση,
Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων προς το δικηγόρο του 5
αιτητή με ημερομηνία 26 Μαΐου, 1988, φαίνεται πως η απόφα-
σή του λήφθηκε, όπως δηλώνει ο ίδιος στην επιστολή του, για
το μόνο λόγο ότι “όπως τον πληροφόρησε ο Ανώτερος
Τεχνικός Επιθεωρητής Γραφείου Εξεταστών Οδηγών” ο αιτη-
τής ήταν αυτοεργοδοτούμενος και σαν τέτοιος, σύμφωνα με το 10
Νόμο, edικαιούτο μόνο ένα εκπαιδευτικό όχημα.

Ο καθ' ου η αίτηση καμιά έρευνα δεν έκαμε για να διαπιστώ-
σει κατά πόσο ο αιτητής ήταν ιδιοκτήτης αδειούχου σχολής οδη-
γών, τη φύση και τις ανάγκες της σχολής αυτής και αν η αίτηση 15
υποβλήθηκε για λογαριασμό και εξυπηρέτηση της σχολής αυτής,
γεγονότα που λεπτομερώς είχε εκθέσει ο αιτητής στις επιστολές
του με ημερομηνίες 5 Μαΐου, 1988, και 18 Μαΐου, 1988, ούτε
στις πρόνοιες του Άρθρου 11(7) του Νόμου 18/78 όπως τροπο-
ποιήθηκε από το Νόμο 309/87 όπου ρητά προνοείται πως σε 20
περίπτωση σχολής οδηγών η απαλλαγή ισχύει για δύο εκπαιδευ-
τικά οχήματα. Αντί τέτοιας έρευνας ο καθ' ου η αίτηση
Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων, για τη λήψη της απόφα-
σής του, βασίστηκε απλώς σε μια πληροφορία που του έδωσε ο 25
Ανώτερος Τεχνικός Επιθεωρητής Γραφείου Εξεταστών Οδηγών
η οποία ήταν εν πάση περιπτώσει ελλιπής.

Υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, βρίσκω πως ο καθ' ου η
αίτηση Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων, κατά τη λήψη της
επίδικης απόφασης, ενήργησε κάτω από πλάνη τόσο των πραγ-
ματικών γεγονότων όσο και του Νόμου και ότι παρέλειψε να 30
κάμει τη δέουσα έρευνα για εξακρίβωση όλων των γεγονότων
που τέθηκαν ενώπιόν του από τον αιτητή και το δικηγόρο του
και κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω συμπερασμάτων στα οποία
έχω καταλήξει, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφα-
ση ακυρώνεται. Δεν κάνω διαταγή για έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυ- 40
ρώνεται χωρίς έξοδα.*